HJØRRING OG OMEGNS

BRODERLIGE SKYTTELAUG

1895—1920

STREJFSKUD

GENNEM FEMOGTYVE AAR
AF HJØRRING BRODERLIGE
SKYTTELAUGS HISTORIE

HJØRRING
NORDJYSK DAGBLADS BOGTRYKKERI
MDCCCCXX

UDGIVET AF SKYTTELAUGET
VED H. CHR. VØLUND.
MED ASSISTANCE AF
J. TORP-PEDERSEN OG
K. P. THINGSIG.

Her kommer Hjørring Skyttebrødre flot i Trop,
ja, stat nu alle op!
Vi siger ikke Stop,
før vi faar Fuglen plaffet ned i Dav,
— — hil, Hjørring gamle Skyttelav.

Denne Bog hedder „Strejfskud". Og dens Indhold er Strejfskud — Erindringer og gamle Minder. Det udgives ikke for andet, dels paa Grund af de forholdsvis spinkle Kilder, der har været at øse af, dels fordi Minderne i sig selv er nok. Thi de er gode, lyse og lystige. De er, som Skyttelauget er endnu: muntre, borgerlige, broderlige. Det er en Fornøjelse at prente slige Minder for Efterverdenen. Forhaabentlig vil man ogsaa være glad ved at læse dem.

Saa saml dig da sammen, o' Skyttebroder, og læs:

— — —

Tiderne skifte, Slægter skifte, Beboere skifte, Foreninger skifte. Det kommer man uvilkaarligt til at tænke paa ved at se tilbage paa Hjørring broderlige Skyttelaugs kun 25-aarige Historie — og de Foreninger, der med samme Formaal, men under andre Navne, eksisterede før her i Byen.

Om den ældste af disse Foreninger ved man nu saa godt som intet; der er ingen Forhandlingsprotokol fra den Tid. Om den Forening, der eksisterede en Del Aar, før det nuværende broderlige Skyttelaug blev dannet, ved man, at dens sidste Bestyrelse bestod i alt Fald af Borgmester Høst, nu nylig afdøde Apotheker Nielsen, Skomager Justesen og Smedemester A. C. Mathiasen. I den Forenings første Tid og i den ældre Forenings Tid afholdt man Fugleskydning ude i de af Hjørring Kommune købte Bakker, der den Gang altid benævntes „Mikkelsens Bakker". Fuglen placeredes paa en Bakke paa en høj Stang, og man skød til den med de gamle „Muskedonnere" uden at bekymre sig om, hvor Kuglerne gik hen. Der gaar endnu Historier fra den Tid om Kuglernes Besøg ude i Vellingshøj; den Gang tog man det ikke saa nøje; naar Kuglerne blev for nærgaaende, gik man ind og lukkede Dørene. Ligesom nu aabnedes Skydningen med at affyre de to gamle Kanoner, som paastaas for mange Aar siden at være strandet paa Kysten ved Tversted med Skibet „Viktoria".

Da Skydningen til den høje Fugl paa Bakken endelig blev forbudt, vendte man sig om og skød til en Fugl paa en lav Stang ind i Bakken ved Siden af den saakaldte Smidts Plantage; men det varede ikke mange Aar, saa sygnede Foreningen hen af Mangel paa Interesse, og der gik

en Del Aar, hvori der ikke eksisterede nogen Fugleskydningsforening her i Byen

Der var dog mange af Borgerne, der savnede en saadan Forening, og der blev gjort flere Tilløb til at danne en ny; navnlig var gamle Smed Mathiasen særlig ivrig herfor.

En Vinteraften i 1895 samledes Smedemester A. C. Mathiasen, gamle Gartner Ths Nielsen og nuværende Overbetjent Torp-Pedersen paa Hotel „Skandinavien" for at drøfte Oprettelsen af en ny Fugleskydningsforening. Ved et Tællelys paa en Stol i et Hjørne af „Skandinavien"s Sal — der har vel ikke været Plads andre Steder — blev dette første Møde angaaende „Hjørring og Omegns broderlige Skyttelaug" afholdt. Man enedes om at indkalde til et Møde senere og agitere for Sagen. Der blev afholdt en Del Møder, og allerede samme Aar, den 18. Juni blev der valgt Bestyrelse og vedtaget Love. Denne første Bestyrelse kom til at bestaa af Sagfører K. Pedersen (Thingsig), Malermester Carl Jensen, Købmand R. Sørensen, Købmand Søren Nøhr og Købmand Frits Nielsen.

Det var smaat med Penge, og man nøjedes med at grave et Hul ind i Bakken ved Siden af Smidts Plantage; i dette Gravkammer blev Fuglen anbragt. Jorden skred ved Skydningen ned, og allerede næste Aar fik man Hvælvingen beklædt med Brædder og lukket, saaledes at Foreningens Materiel kunde opbevares derinde. Skydningen foretoges som nu i to Dage; men et af de første Aar havde nogle af de gæve Brødre den anden Skydedag været til Sold i Hirtshals, og da de sent om Aftenen kom hjem, vilde de ud at se, om Skydningen var endt. Alt var mørkt derude, og Brødrene undersøgte Huset saa grundigt, at der gik Ild i det, og den næste Morgen var der kun lidt Aske igen. Man fik det imidlertid op igen, og mange af de gamle Skytter har morsomme Minder fra disse borgerlige, usnobbede Sammenkomster derude mellem de smukke Hedebakker.

Der kom mange Mennesker derud, og man morede sig, som man bedst kunde; man foretog Ringridning paa Cykle, brødes om Øl o. m. a.

Naar det var Regnvejr, kneb det mest med at faa Tag over Hovedet. Der var ikke andet end et Beværtningstelt. En Aften, da der kom en hæftig Tordenbyge, hvorved det samtidig blev ravende mørkt, strømmede Folk ind i Beværtningsteltet; men det varede ikke længe, før man fik Styrtebad derinde, Tællelysene gik ud og Humøret dalede. Man var da glad ved at have Byens vittigste Hoveder til at holde Humøret oppe. Det var Sagfører H. Schmidt, Distriktslæge Jacobsen og Dyrlæge Rud. Hansen; de kunde være ustyrlig morsomme. Nu er de alle døde.

Da Foreningen ikke længere kunde faa Lov at skyde derude, købtes og beplantedes den nuværende Plads syd for Sct. Knuds By. Denne Plads tegner jo til at blive et af de smukkeste Steder omkring Byen. Hertil valfarter Byens Borgere under Foreningens Fester i stort Antal, og naar Foreningen, hvad forhaabentlig ikke varer ret længe, faar en Pavillon derude, saa vil det ogsaa til andre Tider blive et yndet Udflugtssted.

— — —

De gamle Skytters morsomme Minder — dem fra Laugets ældste Tid.

Det er disse Minder, der korteligt berøres i foranstaaende skarpe Rids.

For at faa dem lidt nærmere udpenslet, har vi henvendt os til de ældste iblandt os og bedt disse ransage deres Lønkammer for at finde frem, hvad der var at finde. De ældste iblandt os er d'Herrer Eiersted, Gløerfeldt, Oscar Petersen og Mathiasen. Bænket paa Laugets traditionelle Vis fortæller de gamle Kæmper:

— — — Der eksisterede i Midten af afvigte Aarhundrede et Skyttelaug i Hjørring. Det er baade sandt og vist. Men man ved ikke meget om det — ikke noget rigtigt positivt. — Og de Gamle bliver enige om at lade denne den første Forening hvile i Fred.

Men saa kom Skyttelaug Nr. 2! De Mænd, der har arbejdet mest for dette, er Mænd som Skomager Justesen, Borgmester Høst, Apotheker Nielsen, Smed Mathiasen, Oscar Petersen og Gæstgiver Grønbeck. Det var i 80ernes Dage, at dette Laug bestod, men ikke i ret mange Aar. Apotheker Nielsen var den første Formand. Da Lauget opløstes, sad Købmand C. M. Nielsen paa Formandspladsen, Lønborg Friis var Kasserer og Mathiasen Næstformand. Blandt dem, der har virket i Bestyrelsen, er endvidere Sagfører Jensen.

I dette Laugs Tid blev de store Kanoner, der endnu er i Skyttebrødrenes Eje, anskaffet. Der strandede omkring ved 1884 en Damper ved Tversted. Dens Navn var „Viktoria". Damperen blev dog trukket af Grunden og var senere paa en Rejse fra England, da den kom i Havsnød. Der blev afholdt Skibsraad om Bord, og man enedes om at sætte Skibet i Læ ved Hirtshals. Her fandt det sin Bane, og dets Kaptajn druknede. Der berettes, at han var en stridig Herre, der ikke let lod sig noget sige. I sidste Øjeblik, da Mandskabet gik fra Borde, gik han ned i Kahytten for at hente Skibs-Journalen, og han blev dernede. Senere drev hans Lig i Land ved Skagen, og han blev begravet i Hjørring.

Fra Vraget blev de to Kanoner bjerget. Og da man i Skyttelauget mente, at de var noget med Bum og Bang i, tog et Udvalg ud for at se nærmere paa dem. Dette Udvalg bestod af d'Hrr. Lønborg Friis,

Lærer F. Jensen og Oscar Petersen. Kanonerne blev købt, og siden har de tordnet til Brødrenes og Byens Ære, idet de ved det nuværende Skyttelaugs Oprettelse blev skænkel til dette paa den Betingelse, at hvis Lauget opløses, skal Kanonerne overgaa til Vendsyssels historiske Musæum

En mindre Kanon blev i sin Tid købt i Tornby ved Toldassistent Lund.

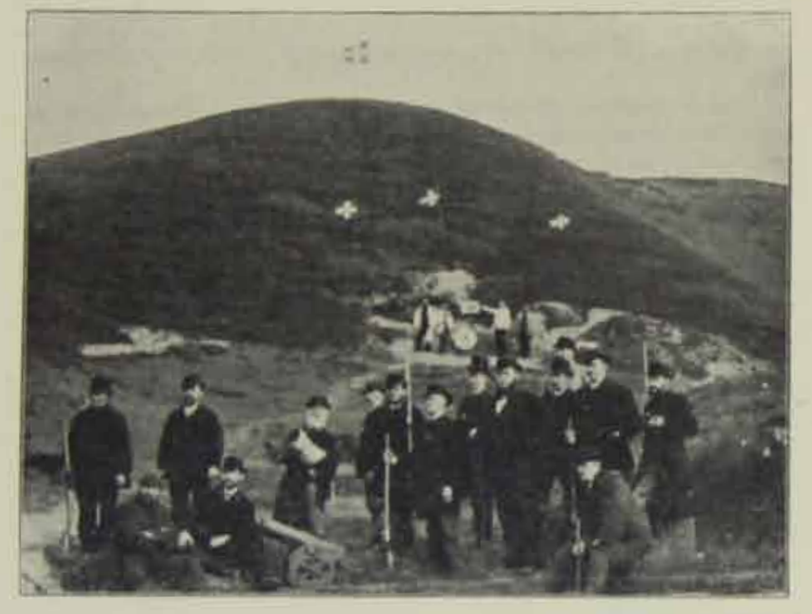

Et Billede fra Firsernes Dage.

Fra venstre til højre: Gartner N. Thomsen. Proprietær Gloerfeldt. Kleinsmed N. Simonsen. Tandlæge Lønborg Friis. Urmager N. P. Koefoed. Forvalter P. Lisborg. Smedemester Mathiasen. Urmager Tang Petersen. Bogholder S. Eiersted. Bager Lundbeck. Restaurateur Laur. Larsen. Forpagter Lorenzen, Spangerhede. Lærer, Løjtnant F. Jensen. Apotheker N. Th. Nielsen. Oscar Petersen.

— — — Det var muntre Tider den Gang, siger de gamle, vise Mænd Ak ja, ak ja! Vi skød til en Fugl, der var anbragt paa en 28 Alen høj Stang Det var meget skønnere, end som det nu er. Men Kuglerne gik ind over Skagensvejen, og det var ikke saa sjældent, at Projektilerne hilste paa Folks Bohave Saa blev det forbudt at skyde i Luften. Vi havde jo intet Vand at skyde ud over — ellers kunde det jo sagtens være gaaet

— I 1895 blev saa det nye Skyttelaug stiftet Af Medstifterne lever endnu her i Byen nogle gæve Mænd Smed Mathiasen er den ældste Og Apotheker Nielsen, der var Formand for Bestyrelsen i mange Aar, er jo nylig død Han var en dejlig Formand, siger de Gamle Som han kunde være gemytlig og glad! Og som han var vennesæl og god! Bange for at give en Omgang til hele Selskabet var han heller ikke Og Brødrene var jo ofte tørstige Undertiden havde vi en hel Tønde Øl at tappe af Og tappet blev der.

Til at begynde med kneb det stærkt med Finanserne. Man red en Tid paa Veksler. Men efterhaanden blev der god Tilslutning til Foreningen og Festerne, og det hele gik bedre. Da Redaktør Lønskov omsider overtog Formandshvervet efter Hr Nielsen, stod Lauget bedre funderet i enhver Retning.

Som Listefører i det gamle Laug — altsaa Firsernes — virkede først Hr. S. Eiersted og siden den Eiersted, vi alle kender. Og da den nye Forening blev startet, kom vor Eiersted straks ind paa sin gamle Plads. I de samfulde femogtyve Aar, der er gaaet siden, har han udfyldt den til alles Tilfredshed Men vi ikke er ham megen Tak skyldig?

I det første Virkeaar — 1895 — blev Smed Mathiasen Fuglekonge Apropos, Fuglekongen! I den gamle Forening var den første Majestæt Guldsmed Lundby. Han blev Indehaver af Værdigheden ved Lodtrækning, da Fuglen var lavet saa stærk, at den modstod alle Attentater. Lundby vandt saaledes sit eget Sølvtøj, idet Skeerne, Prænien, var købt hos ham.

— — Efterhaanden som de Gamle, supplerende hinanden, skrider fremad i deres Beretning, bliver de helt livlige Mindernes Glans er stor og stærk og giver Genskin i fire Par milde Øjne. I Erindringen marscherer Begivenhederne frem paa Rad, fanger Tanke og Ord — — og glider over paa Papiret:

— Husker I, siger Oscar Petersen, da jeg det første Aar skød det første Skud? Saadan en Lussing, jeg fik!

Ja, de gamle Muskedonnere var jo ikke saadan at spøge med De første, vi havde, var for Resten ikke vore egne; vi laante dem i Hobro, og Bøssemager Schmidt derfra Byen var med heroppe, naar vi havde Skydning.

Det var dog værst for Urmager Koefoed — ham, der grundlagde den Forretning, som nu indehaves af Urmager Sams Han rystede saa stærkt, at Bøssen ustandseligt svingede, og han maatte have to Par Briller paa. Men skyde kunde han! Som Bøssen svingede aller bedst, svingede den jo ogsaa forbi Pletten, og Koefoed havde Evne til at faa den affyret i det Øjeblik, Retningen var der Saamænd havde han saa!

Det nuværende Laug blev dog indehaver af egne Geværer — nogle ordentlige Kanoner! De ligger nu paa Tandlæge Friis' Loft og tænker paa svunden Herlighed, paa Røg og Damp og Latter og Sang, paa Liv og Lyst og Duft af Mad og Drikke Det var nemlig de Auspicier, hvorunder vi arbejdede dengang

Vor Skytteplads blev populært kaldet „Hullet" Og det var som sagt et muntert Hul. Apothekeren kunde sætte Kulør paa det hele, og andre kunde skrive Sange, saa det battede noget. Ja, det var d e n Gang!

Og de Gamle sukker! Der er jo ogsaa Vemod i Minderne — Vemod over, at Tiden randt saa hastigt

Men frem af Gemmerne haler de nu de gamle Billeder, der er strøet trindt i denne Bog, og som gengiver Situationer fra forskellige Tider. Ligeledes kommer frem den lille Fugl i grønt Baand, der var Laugets første Emblem Medlemmernes Fugl var forsølvet, Bestyrelsesmedlemmernes skinnede som det rene Guld

Endvidere dukker op en og anden gammel Sang, skrevet af lokale Forfattere ved rigtig festlige Lejligheder. Her er en fra 1885:

Ved Hjørring Skyttelaugs Fugleskydning i Hjørring
den 2den August 1885.

Mel.: Hvor Bølgen larmer højt mod Sø.

For tredie Gang vi her i Aar
Til Fugleskydning samles,
Vi haabe, at vort Laug bestaar
Og ikke sammenramles.
Thi vi gaar frem med Lov og Ret,
Vi vise, at vi vēd en Piet,
|: Hvor Øiet sikkert hviler. :|

Vi glade er ved slig en Fest,
Hvor Broderskabet trives,
Humøret indtil sidste Rest
Gjenlødes og oplives.
Vi byde Hver Velkommen te
Vor Fugleskydning, som De sē
|: Med Takt er arrangeret. :|

Vor Fugl den kneised' stolt mod Sky,
Saa glad den til os smilte,
Men da vi mod den kasted' Bly,
Dens Glans med Hast bortilte,
Men det var kun en død Figur,
Hvorefter vi laa her paa Lur
|: For Ære, Løn at vinde. :|

Vort Land har ogsaa kneiset stolt
Foruden Skaar og Mærke,
Det blev i 48 holdt
Af Danmarks Sønner stærke.
Men senere en Vinge faldt,
Men det er skrevet, ja og talt,
|: At Jens det ikke glemmer. :|

Ja, naar det gjælder Danmarks Ret
Og Pligt og Æren kalder,
Da fra vor kjære gamle Plet
Skal høres et Rabalder,
Saa Fjenden Modstand faar at se.
Lad os da haabe, at det ske,
|: Vi Sønderjylland ægte. :|

Saa lyd da her fra dette Sted
Hurra for Laugets Konge,
Et Glas for ham vi tylle ned,
De Gamle som de Unge.
Vor sidste Konge, som gik af,
Han var saa hæderlig og brav,
|: Derfor vi ham vil mindes. :|

J. T. P.

— J. T. P. er daværende velagtet Borger i Hjørring J. Tang Petersen. Sangen er trykt hos N Winther

De gamle Love fra 1895 er ogsaa tilstede i et trykt Eksemplar (Forhandlingsprotokollen er bortkommen). Lovene ser saaledes ud:

Love for Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav.
„Hjørring Amtstidende"s Bogtrykkeri 1895.

§ 1

Selskabets Navn er *„Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav"*. Dets Formaal er ved Skive- og Fugleskydninger og ved selskabelige Sammenkomster at sammenknytte Medlemmerne

§ 2

Som Medlem af Selskabet kan optages enhver agtet fuldmyndig Mand. Nye Medlemmer kunne optages af Bestyrelsen efter Forslag af et Medlem; nærer Bestyrelsen Tvivl om, hvorvidt Vedkommende bør optages, kan den henvise Spørgsmaalet om Optagelse til den nærmest forestaaende Generalforsamling Udenbys Medlemmer skulle ved Indmeldelsen opgive en i Byen boende Mand, hos hvem deres Kontingent kan opkræves.

§ 3

Det aarlige Kontingent er 4 Kroner, hvoraf Halvdelen opkræves hver. 1ste April og 1ste Juli; desuden erlægges ved Indmeldelsen et Indskud af 2 Kroner. Tidligere Medlemmer, der indtræder paany, ere fritagne for at betale Indskuddet

§ 4.

Ethvert nyt Medlem har at modtage Selskabets Love og Emblem, hvorfor erlægges den derfor fastsatte Betaling.

§ 5.

Paadrager et Medlem sig Restancer, kan han ikke deltage i Skydningen, men er dog pligtig at betale sit Kontingent for det løbende Aar Det Medlem, som staar til Restance med et helt Aars Kontingent, udslettes af Selskabet; et saadant Medlem kan ikke optages paany, medmindre han forinden har afgjort sin Restance til Selskabet.

§ 6

Ønsker et Medlem at udtræde af Selskabet, maa han anmelde dette skriftlig for Bestyrelsen inden Aarets Udgang; overskrides denne Tid, anses han som Medlem for det følgende Aar.

§ 7

Naar et Medlem i eller udenfor Selskabet opfører sig saaledes, at der skulle opstaa Ønske om Vedkommendes Fjernelse af Selskabet, kan dette ske efter skriftlig Henvendelse til Bestyrelsen, der da, efter at have undersøgt Sagen, forelægger Spørgsmaalet for den første Generalforsamling til Afgørelse, og Vedkommende kan da ved simpel Stemmeflerhed udelukkes af Selskabet

§ 8.

Generalforsamlingen har den øverste Myndighed i alle Selskabets Anliggender. Den udøvende Myndighed er hos Bestyrelsen.

§ 9.

Generalforsamlinger, saavel ordinære som extraordinære, indkaldes af Bestyrelsen ved Bekjendtgjørelse i de i Hjørring udkommende Dagblade med 8 Dages Varsel samt en kort Angivelse af de Forslag, der skulle forhandles. Generalforsamlingen er beslutningsdygtig uden Hensyn til Antallet af de Mødende.

§ 10.

En ordinær Generalforsamling afholdes hvert Aar i April Maaned. Paa denne vælges Bestyrelse og Revisorer, og fremlægges Regnskabet for det forløbne Aar.

§ 11

Extraordinære Generalforsamlinger kunne med det i § 9 bestemte Varsel sammenkaldes, dels af Bestyrelsen, dels ifølge skriftligt Forlangende af mindst 10 Medlemmer. Bestyrelsen er forpligtet til at indvarsle en saadan begjært Generalforsamling til Afholdelse senest 14 Dage efter, at Begjæring derom er indkommen.

§ 12.

Stemmeberettiget paa Generalforsamlingen er ethvert Medlem, som personlig giver Møde. Stemmeafgivning ved Fuldmagt er ikke tilladt.

§ 13.

Forandringer i Lovene kunne vedtages saavel paa ordinære som paa extraordinære Generalforsamlinger. Til Vedtagelsen fordres at mindst $^2/_3$ af de Mødende stemme for Forslaget. Andre Forslag afgjøres ved simpel Stemmeflerhed.

§ 14.

Alle Generalforsamlinger ledes af en udenfor Bestyrelsen valgt Dirigent.

§ 15.

Bestyrelsen bestaar af 5 Medlemmer, som indbyrdes vælge en Formand, en Næstformand og en Kasserer. Bestyrelsens Medlemmer vælges for 2 Aar ad Gangen, dog afgaa af de førstvalgte ved Lodtrækning tvende efter et Aars Forløb, derefter hvert Aar skiftevis 3 og 2 Medlemmer. Revisorerne vælges for 1 Aar ad Gangen.

§ 16.

Bestyrelsesmøder sammenkaldes af Formanden, saa ofte han anser det for nødvendigt. Naar 3 Medlemmer have givet Møde, er Bestyrelsen beslutningsdygtig.

§ 17.

Bestyrelsen er bemyndiget til ved Selskabets festlige Sammenkomster at indbyde en eller flere Æresgæster.

§ 18.

Fremmede kunne ikkun faa Adgang til Selskabets selskabelige Sammenkomster ved at indføres af et Medlem og imod at erlægge 2 Kr., hvis Vedkommende vil deltage i Ballet. Tillige kan Vedkommende deltage i Skydningen, naar Bestyrelsen tillader det, og erlægger da det aarlige Kontingent med 4 Kroner og iøvrigt underkaster sig Selskabets Love.

§ 19.

Formanden har Forsædet i Bestyrelsesmøderne, leder Forhandlingerne og modtager alle til Bestyrelsen eller Selskabet indkommende Skrivelser, som derefter meddeles de øvrige Bestyrere; og da han fortrinsvis er forpligtet til at vaage over god Orden, er han med Hensyn hertil berettiget til at tage hvad Bestemmelse, som han maatte anse for øjeblikkelig nødvendig, dog har han snarest mulig at gjøre den øvrige Bestyrelse bekjendt med samme.

§ 20.

Bestyrelsen er bemyndiget til ved Skydningerne at antage en Skriver, som lønnes af Selskabets Kasse.

§ 21.

Kassereren opbevarer paa eget Ansvar Lavets Kassebeholdning og oppebærer til de fastsatte Tider Kontingentet og øvrige Indkomster mod behørig Kvittering. Af Kassen kan intet udbetales uden Formandens Anvisning samt Kvittering fra Modtageren. Kassereren anskaffer alle Skrivematerialier, imod at han mod behørig Kvittering kan føre samme til Udgift i Regnskabet.

§ 22.

Regnskabet følger Kalenderaaret og aflægges af Kassereren inden Februar Maaneds Udgang. Det revideres af to paa Generalforsamlingen valgte Revisorer og det decideres af Generalforsamlingen.

§ 23

Bestyrelsen vedtager hvert Aar, inden den første Skydning finder Sted, en Virksomhedsplan og et Reglement for de paatænkte Skydninger. Dette Reglement, der skal oplæses forinden hver Skydning og opslaaes paa Skydepladsen, er ethvert Medlem pligtig til uvægerlig at følge, og Bestyrelsen har Ret til at idømme Medlemmerne Bøder fra 50 Øre til 10 Kroner for Overtrædelse af Reglementet og til i Mangel af Bødens øjeblikkelige Erlæggelse straks at exkludere vedkommende Medlem af Selskabet. Reglementet skal indeholde saa betryggende Bestemmelser som muligt sigtende til Undgaaelse af Ulykkestilfælde ved Skydningerne, og for Overtrædelse af Paabud i den Retning skal idømmes særlig høje Bøder.

§ 24.

Selskabets Opløsning kan kun vedtages af en Generalforsamling, hvor $^2/_3$ af Medlemmerne ere mødte, og $^3/_4$ stemme for Opløsning. Er der ikke mødt $^2/_3$ af Medlemmerne, indvarsles til en ny Generalforsamling, som da er beslutningsdygtig uanset de Mødtes Antal.

Paa Generalforsamlingen vil der i Tilfælde af Selskabets Opløsning være at tage Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med dets Midler og Ejendele

Saaledes vedtaget paa Generalforsamlingen den 18de Juni 1895.

I Bestyrelsen for Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav:

K. Pedersen. Carl Jensen. Frits Nielsen

R. Sørensen. Søren Nøhr.

I 1898 vedtoges følgende Tillæg til Lovene:

§ 3.

Det aarlige Kontingent er 6 Kr., hvoraf Halvdelen opkræves hver 1ste April og 1ste Juli; desuden erlægges ved Indmeldelsen et Indskud af 4 Kr. Tidligere Medlemmer, der indtræde paany, ere fritagne for at betale Indskuddet.

Af Kontingentet skal 1/3 henlægges til et særskilt Fond, der anvendes dels til Forrentning og Amortisation af Gjælden paa Ejendommen og eventuelt til dennes Forbedring og Forskjønnelse.

§ 20.

Bestyrelsen har under Ansvar til Generalforsamlingen at forvalte Selskabets Anliggender og har i saa Henseende fuldstændig Bemyndigelse. Til Salg eller Pantsætning af den faste Ejendom skal Bestyrelsen dog først indhente en Generalforsamlings Samtykke. De i Selskabets Navn udstedte Dokumenter skulle for at være forbindende for Selskabet være forsynede med samtlige Bestyrelsesmedlemmers Underskrift.

Vi hidsætter tillige en gammel Rundskrivelse til Medlemmerne. Det paa denne omtalte Takkekort findes gengivet her i Bogen. Det var bleven Bestyrelsen tilstillet i Anledning af, at man fra et Møde paa Kyppers Hotel havde sendt Telegram og Hilsen til den nuværende danske Konges Bryllup. Det siges iøvrigt, at der blev Fortrydelse blandt Notabiliteterne i Byen i Anledning af, at disse bare havde modtaget et trykt Takkekort, medens Skyttelauget, hvis Hilsen jo naturligvis kom noget udenfor Programmet, modtog en af Prinsen selv skreven Taksigelse. Møllebygger Kristjansen, der dengang var i Bestyrelsen, kan tale med om den Ting.

Men det var Rundskrivelsen:

Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav.

Kongefugleskydningen afholdes den 24de og 25de dennes paa Skyttelavets Plads.

Programmet **averteres** i Bladene.

Der skydes **gratis** for alle Medlemmer, men de, **der ville skyde selv, maa møde paa „Kyppers Hotel" Søndag Efterm. Kl. 3, hvor Numrene fordeles.**

Udenbys Medlemmer kunne i Forvejen anmelde Deltagelse for Bestyrelsen, og deres Numre ville da blive holdt aabne, indtil de møde.

Alle Kontingentrestancer maa, inden Numrene fordeles, være berigtigede, da der ellers ikke kan skydes for Vedkommende.

Samtidig tillader man sig at sende Dem en i „Vendsyssel Tidende"s Trykkeri udført fotografisk Reproduktion af det fra **Drs. kgl. Højheder Prins Christian og Gemalinde** modtagne Takkekort.

Hjørring, den 12. Juli 1898.

Bestyrelsen.

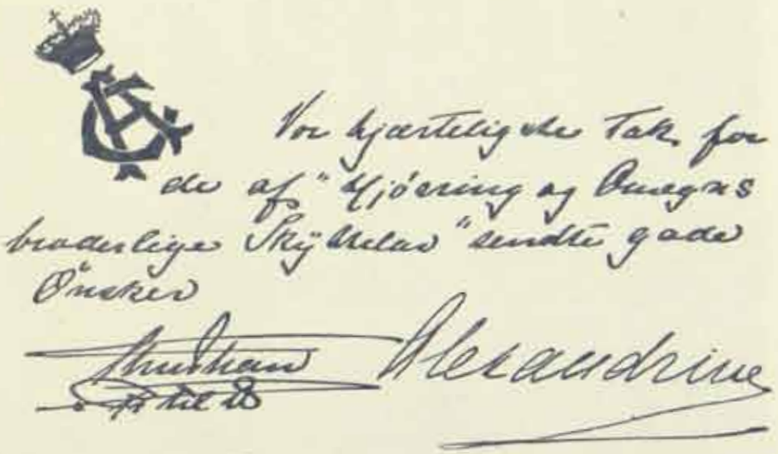

Prinseparrets Takkekort

Om Skyttelaugets Tilbliven og Virksomhed i de første Aar citerer vi fra „Hjørring Amtstidende":

2-spaltet Annonce 10. Juni 1895:

Hjørring Bys og Omegns Skyttelav.

De Mænd, der paa den i sin Tid cirkulerende Liste have vist Tilslutning til Genoprettelse af et saadant Skyttelav ved at tegne sig, anmodes om at møde paa Hotel „Skandinavien" førstk. Onsdag den 12. ds., Kl. 9 Aften præcis.

Ærede Landboere, som maatte ønske at være Medlemmer, indbydes ligeledes. **Det forberedende Udvalg.**

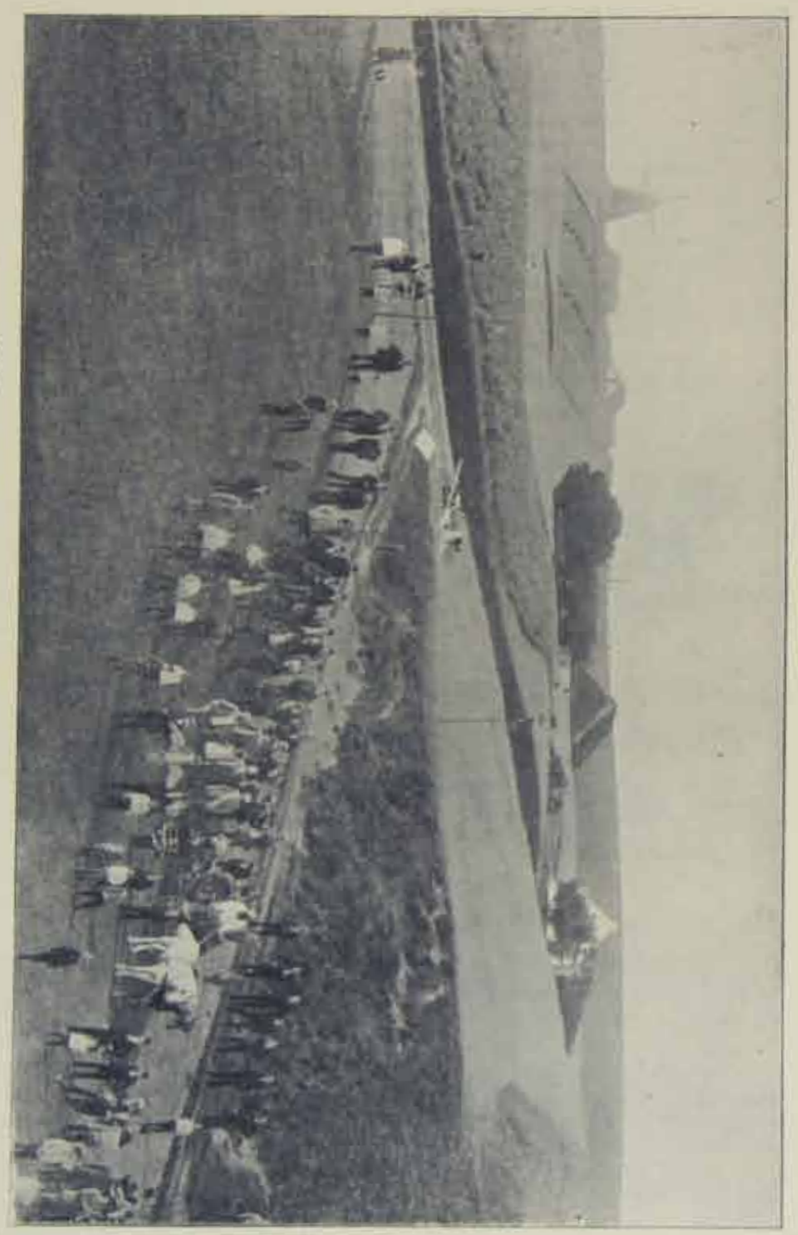

Udsigt over Skydepladsen. De ældste Tider.

Redaktions-Notits 11. Juni 1895:

Et Skyttelav

for Hjørring søges dannet paa et Møde i Morgen Aften, Kl. 9, paa Hotel „Skandinavien". I de fleste Byer findes et saadant, og i Reglen kan det, paa Grund af de Fornøjelser, det byder, glæde sig ved almindelig Tilslutning. Vi opfordrer alle interesserede til at give Møde i Morgen.

---

13. Juni 1895:

Hjørring Skyttelav.

Paa Mødet i Aftes nedsattes et Udvalg til at udarbejde Forslag til Love osv. Udvalget kom til at bestaa af Sagfører Pedersen, Smedemester Mathiasen, Kjøbmand Frits Nielsen, Kjøbmand S. Nøhr og Manufakturhandler Sørensen.

I næste Uge afholdes den konstituerende Generalforsamling.

---

19 Juni 1895:

Hjørring broderlige Skyttelav

afholdt i Aftes konstituerende Generalforsamling, paa hvilken Lovene blev vedtagne. Til Bestyrelse valgtes Sagfører Pedersen, Kjøbmand Frits Nielsen, Manufakturhandler Sørensen, Kjøbmand Nøhr og Malermester Jensen. Til Revisorer valgtes Forretningsfører Chr. Nielsen og Boghandler Reventlow.

Annonce den 17. August 1895:

Madkurve

til Skyttelavets Fællesspisning i Morgen ville blive befordrede gratis til Festpladsen, naar de inden Kl. 5½ Eftermiddag leveres i Forhallen paa „Kyppers Hotel". Skyttelavet sørger for Duge og Servietter

Bestyrelsen.

Annonce den 18. August 1895:

Program

for Festen i Kristiansminde Plantage ved „Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav"s Kongefugleskydning Søndagen den 18de August 1895:

Kl	7½	Morgen samles Lavets Medlemmer paa „Kyppers Hotel". Alle Skytter bedes møde.
—	8	drages med Musik i Spidsen til Skydepladsen. Efter Ankomsten dertil fordeles Numrene og paabegyndes Skydningen. Kun de da mødte Skytter kunne faa Ret til fuld Deltagelse i Skydningen
—	11	Frokost à 1 Kr. 25 Øre pr. Kuvert.
—	1—4	Salonskydning om Sølvpræmier.
—	4—6	Koncert af Møllers Orkester
—	5	Ringridning for Cyklister om Sølvpræmier. Enhver Cyklist kan deltage. Bestyrelsen modtager Indmeldelser og meddeler Reglerne for Ridningen.
—	6—12	Dans.

Kl 7 Fællesspisning i lukket Spisetelt for Medlemmer med Damer. Madkurve medbringes.

Adgangen til Festpladsen, der om Aftenen bliver oplyst, er gratis for alle, ligesom enhver anstændig og velklædt Person kan deltage i Dansen.

Man anmoder Publikum om for Sikkerheds Skyld at følge de udstillede Vagters Anvisning med Hensyn til de Veje, der uden Fare kunne passeres til Festpladsen. **Bestyrelsen.**

Som man ser, et omfattende Program.

Festens Forløb refereres da ogsaa ret udførligt den 19 August 1895:

Fugleskydning.

Paa Slaget 8 marscherede Hjørring broderlige Skyttelaug i Gaar fra Samlingsstedet til Skyde- og Festpladsen

For en Gangs Skyld havde Vejret taget sin smilende Kaabe paa, og mens Solstraalerne i Morgenstunden spillede lystigt paa Musikens blanke Instrumenter, lovede de tillige Skyttelauget en god Dag.

Først henad Kl. 10 kunde imidlertid Skydningen begynde. Saa plaffede man løs i 3 Kvarter, men da Kronen paa Fuglen ikke viste mindste Tegn til at vige sin Plads, nedlagdes Skydevaabnene, for at Brødrene med Kniv og Gaffel kunde efterkomme det gamle Ord: Uden Mad og Drikke — —.

Frokosten var vellykket.

Da Sultens Krav var tilfredsstillet, lød Skudene paany. Uden Ophold fortsattes til langt ud paa Eftermiddagen, men Fuglen sad lige støt paa sin Pind. Sandheden i Ære maa vi dog notere, at den havde mistet sin Krone ved Femtiden. Boghandler Reventlow var den lykkelige, hvad Æren angaar. Gevinsten tilfaldt derimod Smedemester Th. Larsen.

Tilsidst maatte man opgive at faa Bugt med den stolte Ørn, og medens der saa ansattes Skiveskydning om Præmierne til i Dag, iklædtes Skyttelaugets Formand Fuglekongegevandtet — indtil man faar en „rigtig" Konge

Ved Femtiden samledes en Mængde Mennesker omkring den til Cykle-Ringridningen indhegnede Plads. Terrænet var ikke absolut heldigt, og Publikum trængte stedse paa, saa at der kun blev en meget smal Strimmel for Cyklisterne at færdes paa. Dette maa undgaas i Fremtiden. I Gaar skete ganske vist intet større Uheld, men en hel Del af Cyklisterne kjørte da ogsaa urimelig langsomt. Med stærk Fart paa er det farligt for Publikum og mest for Cyklisterne, at der ikke er Plads til — at vælte. De mange Mennesker, som overværede Ringridningen, viste ved hyppig Bifaldstilkjendegivelse, at de havde Interesse for den forsømte Idræt. Og at denne nu vil komme til Ære og Værdighed igen, er udenfor al Tvivl. De to Præmier, der var udsat — for Resten for lidt til saa mange Ryttere, som deltog —, toges af Skræder C. Jacobsen, Hvisted (1ste), og Kommis J. Christensen, Hjørring (2den). Præmierne bestod af Sølvteskeer.

En Folkefest

kan man godt kalde Skyttelaugets Fest. Som sagt var der en Mængde Mennesker til Stede, men da Adgangen til Festpladsen var gratis, kan der ikke opgives noget Tal. Under Ringridningen og senere, mens

Saaledes morede man sig over Sagføreren.

Dansen gik let gjennem Lunden, lejrede Folk sig i store Skarer op ad de høje Bakker, og det hele Arrangement afgav et højst malerisk Skue.

Kl 12 blæstes der af, og Festen var sluttet.

Skiveskydning

Ved Skiveskydningen i Dag faldt Gevinsterne saaledes:

1. Gevinst (Brystpladen): Smed A. C. Mathiasen ved eget Skud.
2. Gevinst (højre Vinge): Guldsmed Lundby ved Karethmager N. M. Petersens Skud.
3. Gevinst (venstre Vinge): Guldsmed Nielsen ved eget Skud.
4. Gevinst (Halsen): Gdr. J. Chr. Jensen, Stabæk, ved eget Skud.
5. Gevinst (Halen): Fabrikant A. Andersen ved Gæstgiver Denckers Skud.

Den sidste Gevinst blev, som ovenfor nævnt, nedskudt ved Fugleskydningen i Gaar.

Endvidere blev der afholdt (i Gaar) to Salonskydninger. Præmierne faldt saaledes:

1. Skydning:

1. Blikkenslager Frederiksen.

2. Bager Kjærsgaard.
3. Urmager Petersen.
4. Møllebygger Kristjansen.
5. Boghandler Reventlow.

2 Skydning:

1. Sagfører K. Pedersen
2. Slagter P. C. Pedersen
3. Bager Kjærsgaard.

Alle Præmierne taget ved „eget Skud".

— — — Saa var altsaa det første Aar gaaet. Nu følger der lidt Pluk fra de to efterfølgende Aar.

11. August 1896:

Ved Cykleløbene

i Søndags ved Kongefugleskydningen blev Resultatet saaledes:

I Langsomløbet: 1 Præmie Kommis Christensen (hos Konsul Nielsen) 2. Præmie Maler Adolph Andersen.

I Ringridningen: 1. Præmie Kjøbmand Joh. Kjærgaard

Langsomløbet var særdeles vellykket, idet 1 Præmietager brugte 5 M. 15 Sek. til ¼ Kilometer, hvilket med andre Ord vil sige 2⁵/₈ Time pr. Mil. Den Tid bruger enhver Cyklist ikke.

Fuglekonge blev i 1896 Stentrykker Christensen, i 1897 Købmand N. P. Bøjer, Hirtshals.

---

9. August 1897 skriver „Hjørring Amtstidende" i Festreferatet:

Den største Seværdighed paa Festpladsen har været et Løvetheater, hvor to Dyretæmmersker for et talrigt og at dømme efter Bifaldet yderst taknemligt Publikum har arbejdet med deres undergivne, en større Samling Slanger og vilde Dyr, af hvilke navnlig tre godt dresserede Løver ved deres lidet elskværdige Optræden have bidraget til den rette nervepirrende Effekt, som et saadant Theater maa byde paa.

Endelig citeres følgende muntre Annonce fra 27. Februar 1897:

Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav.

Mandagen den 1. Marts (Fastelavnsmandag) afholdes Salonskiveskydning om Sølvpræmier i Kyppers Sal, Kl. 2 Eftermiddag. Derefter ville Medlemmerne faa Lejlighed til at divertere sig med forskellige udsøgte Fastelavnsløjer, ligesom der Kl. 6½ vil blive serveret Aftensmad.

Man venter talrigt Besøg. Bestyrelsen.

Blandt det Materiale, der findes fra Foreningens første Tider, og som for Størstedelen beror hos Kassereren, findes iøvrigt flere ret morsomme og karakteristiske Ting, der tilfulde bekræfter de gamle Medlemmers Udsagn om de muntre Sammenkomster. Hvad mener man for Eksempel om følgende kostelige Skrivelse fra Anno 1899:

Program
for
Hjørring og Omegns broderlige Skyttelavs Kongefugleskydning
Søndag den 23de og Mandag den 24de Juli 1899.

Søndag:

Som sidste Aar vil Hr. Marquard aabne Festen med at blæse Brødrene og navnlig Kongen et Stykke. Da det imidlertid sker om Morgenen Kl. 7, hvis Hr. Marquard kommer saa tidlig op, saa er der vist ikke mange, der mærker noget til det, undtagen Kassereren, der maa betale Regningen bagefter.

Der er saa Pause til Kl. 3 om Eftermiddagen, men paa dette Tidspunkt bør Byen give Agt. Det vrimler i Gaderne af Brødre i sort Tøj. Med glad Forundring betragte de de utallige Flag, Byen har stukket ud til deres Ære. Den mægtige Vrimmel nærmer sig Hotel du Nord, hvor Jensen staar i Vinduet og mønstrer Mængden med et for det materielle aabent Blik.

I Hotellets store Festsal fordeles Numrene blandt Skytterne, og Kongen — Hans Majestæt Kong Mikkelsen den første — indfinder sig. Mens det undrende Folk staar udenfor Vinduerne og slikker sig om Munden, inviterer han Brødrene paa en lille Eftermiddagshivert og holder sin bekjendte fyndige, men meget korte Tale.

Taktfast og med stolt Holdning træde Brødrene nu an nede paa Nørregade, mens Politi Pedersen driver den nysgærrige Mængde og Barnevognene over mod Christensens Ligkistemagasin og Møbeludsalg. Fuglen og Klenodierne — Spiseskeerne — bæres frem, og det imponerende Tog sætter sig i Bevægelse sønder paa mod Skydepladsen til Tonerne af Marquards mest bekendte Marche.

Tre mægtige Drøn gjennemsitrer Luften, mange vil, grebne af Øjeblikkets Højtidelighed, blotte Hovederne, alle se bevægede paa hinanden. Det er Hansen, som med Bomuld i Ørerne fyrer Kanonerne af ude paa Pladsen.

Skydningen begynder strax.

Men da de Tusinder af Mennesker, som ere fulgte med Brødrene for at bidrage deres til, at Dagen bliver den fornødne Højtidsdag, de ikke kan faa Lov at skyde allesammen, anbefale vi dem at se sig om paa Pladsen.

Efter betydelige Anstrængelser er det lykkedes Bestyrelsen at faa samlet et Antal af de bedste af Nutidens Seværdigheder paa Pladsen.

En Kraft som Professor Labri og Dahls 6-benede Gris kan man faa at se for 10 Øre. Cirkus, Kraftprøver, Gynger, Fonografer uden Ørevox, Voxkabinetter, Menagerier, Skydetelte, Tryllekunstnere, Kagekoner og Rekreationstelte o. s. v. vil der findes. Det vil imidlertid føre for vidt at opregne alt det, som Bestyrelsen har søgt at hidskaffe, for at Dagene her paa Pladsen kan blive forædlende for Folket, og for at de kunne staa som et lysende Minde i Historien om Kong Mikkelsens daadrige og landfaderlig milde Regering.

Borgere, Hustruer og Børn! Mød paa Skydepladsen, saa er vor

høje Monarks Ønske. Nyd, hvad vi byder Eder, drik Glædens Bæger, slaa paa Kraftprøven, Piger og Svende, dans paa Estraden.

Majestæten vil smile til jer Munterhed fra sit ophøjede Sæde inde hos Jensen.

Mandag:

Fra Kl. 9 Morgen kile Brødrene paa Fuglen, der er af en meget sejg Race. Noget falder der jo altid af, men Spændingen vil ikke desto mindre voxe, efterhaanden som Fjerene falde af den. Hver Broder sidder med et skarpt Øje og en rolig Haand.

Ved Siden af morer det jævne Folk sig. Takket være vore Anstrængelser, vil Mandagen byde det lige saa mange Overraskelser som Søndagen.

Musikens Toner lyde om Eftermiddagen, og selv Brødrenes Fælleesspisning vil intet Skaar gjøre i Glæden.

Danske Mænd, Kvinder og Børn! Lyd Kongens Bud. Kom til hans Fest. Den sidste i hans Regeringsaar.

Adgangen er gratis for alle!

Givet i Kong Mikkelsens Regering Anno 1899.

Bestyrelsen.

V. Ditzels Bogtrykkeri, Hjørring.

Forhaabentlig har Kong Mikkelsen ikke faaet sit begejstrede Folks Kærlighed at føle i højere Grad, end han kunde taale det.

— Det første, Skyttelauget foretog sig i Retning af ædel Daad, var vistnok en Salonskydning, som afholdtes paa Kyppers Hotel den 2. Juli 1895, altsaa omtrent samtidig med Laugets Dannelse.

Ekviperingshandler Chr. Nielsen, hvis Korpus vi alle kender, og hvis Billede findes andetsteds i denne rare Bog, var her saa heldig at skyde 1. Præmien ned, dog ikke til sig selv, men til Sagfører Nielsen. Hr. Nielsen var i det hele taget i de første Aar en af Laugets bedste Skytter. Ved Siden af ham stod dog Mænd som Møllebygger J. P. Kristjansen og Fiskehandler Peter Nielsen samt nogle Folk fra Uggerby med Christensen, Stabæk, i Spidsen. Det var allesammen Folk, der kunde tumle selv nok saa balstyrigt et Gevær.

Foruden den ordinære Fugleskydning ved Sommertid havde man i 1895 atter Fugleskydning den 7. Oktober.

Til denne var der imidlertid ingen Gevinster, da det var en Prøveskydning til en „københavnsk" Fugl — en ny Slags Glentejagt altsaa. Skydningen forløb tilsyneladende uden Viderværdigheder af nogen Slags.

I 1896 afskaffedes allerede de gamle Muskedonnere, der ogsaa findes foreviget paa disse Blade, og der blev skudt med nye Remingtongeværer til 8delt Skive. Af Skydebogen fra de Dage ses det, at Skydningen ved dette Skifte bedredes betydeligt. Enkelte var helt oppe paa 24 Points i de 8 Skud, der blev skudt, saa det var jo meget pænt. I

1897 skød man for første Gang til 10delt Skive; men selv da naaede en enkelt højeste Pointsantal ved den første Skydning.

Gevinsterne var den Gang som nu Sølvskeer. Men Priserne var ikke slet saa højt oppe som nu. Af en Guldsmederegning fra 1895 kan anføres:

	Kr. Ø.
2 Spiseskeer	17 00
2 Kompotskeer med Etui	13 75
6 Kaffeskeer do. do.	10 25
3 Theskeer	6 00
1 Desertske	5 00
1 Potageske (Prøvesølv)	10 00
1 Ragoutske do.	18 00
1 Jordbærske do.	15 00
Etui med 6 Kaffeskeer	14 00
1 Sukkerske	9 00
2 Syltetøjsskeer	9 00
Ialt Kr.	147 00

Og saa blev der endda givet 5 pCt. Rabat.

At man fik 32 Stykker Smørrebrød for 3 Kr. 50 Øre og 15 Øl for 2 Kr. 25 Øre, noteres kun for en Ordens Skyld!

Hele Laugets Regnskab for 1895 balancerede med 715 Kr. 87 Øre. Der var 96 Medlemmer til at begynde med, 102 ved Aarets Slutning.

I Aarets Beretning, der foreligger skriftlig, noteres bl. a, at Fuglen havde vist sig „at være en slemme Gavtyv, der var Modstanderne komplet overlegen". Vi har før noteret, at man maatte gaa til Skiveskydning om Præmierne, fordi Fuglen var for stærk.

Paa Aarets Regnskab findes følgende Antegnelse:

Alle have vi jo i den senere Tid set Eksempler paa, at Revisionen „sløje den af". Det have vi ikke villet. Vi have derfor ikke indskrænket os til at revidere Kassererens Regnskab, men vi have aflagt det for ham, og vi kunne derfor selvfølgelig garantere og paa Tro og Love attestere, at det er i den bedste Orden.

Hjørring, d. u.

Chr. Nielsen. A. Reventlow.

Som „fungerende Kasserer" staar Formanden, Sagfører Thingsig, opført. Hvervet var vistnok ellers i Købmand Frits Nielsens Hænder.

— Det gik formelt set meget højtideligt til ved Skydningerne de første Aar. Her er et:

Reglement

for

Kongefugleskydningen i Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav den 9. August 1896.

Enhver, der møder til den averterede Tid og erklærer at ville skyde, deltager i Lodtrækningen, ved hvilken det iagttages, at enhver kommer

til at skyde for sig selv, og at Skytterne i lige Forhold kommer til at afgive Skud for andre. Ingen Skytte faar at vide, for hvem han afgiver sit Skud, forinden Skydningen er endt.

Der skydes med 3 Geværer i bestemt Rækkefølge Skytten maa ikke selv vælge Geværet

Gevinsterne nedskydes i følgende Orden: Citronen, Ringen, Kronen, Halsen, venstre Klo, højre Klo, Halen, venstre Vinge, højre Vinge og Brystpladen. — Gevinsten er vunden, naar det Jærnstykke, der svarer til den paagjældende Del af Fuglen, er faldet. Maatte der ved et Skud falde flere Gevinster end den, der skydes efter, tilfalder denne Gevinst det Numer, der skydes for, medens den eller de øvrige fordeles mellem Deltagerne efter Bestyrelsens Skjøn ved Lodtrækning eller Skiveskydning. Det samme skal være Tilfældet, hvis en Gevinstdel falder i Utide.

Det Medlem, for hvis Numer Brystpladen nedskydes, bliver dette Aars Fuglekonge. Med denne Værdighed følger en Forpligtelse til at forsyne Skyttelavets Scherf med en Sølvplade Den, der nedskyder Brystpladen, erholder en Medaille, som Skyttelavet lader præge.

Ved Skydningen skal iagttages følgende Regler:

1. Geværerne lades og lægges i Anlæg af dertil valgte Mænd Skytten maa ikke selv tage eller hensætte dem.
2. Fænghætte maa først paasættes, naar Bøssen er i Anlæg.
3. I Lade- og Skydeteltet maa ingen opholde sig med tændt Cigar eller Pibe
4. Kun Bestyrelsen eller en af denne udvalgt Mand maa gaa til Fuglen for i paakommende Tilfælde at træffe en Afgørelse Intet Gevær maa være i Anlæg eller forsynet med Fænghætte, saalænge enten Markøren eller andre ere i Fuglens Nærhed
5. Enhver er pligtig til kun at færdes paa de Steder, hvor det er tilladt, og til iøvrigt at rette sig efter de Bestemmelser, som Bestyrelsen af Hensyn til Publikums Sikkerhed maatte træffe, og Bestyrelsen kan, naar disse overtrædes, i Overensstemmelse med Lovene diktere Bøder fra 50 Øre til 10 Kr.

Hjørring, den 9. August 1896. **Bestyrelsen.**

Og her er

Regler
for
Deltagelse i det af Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav arrangerede
Langsomløb for Cyclister.

1. Hver Deltager betaler et Indskud af 50 Øre, der erlægges ved Indmeldelsen.
2. Alle Deltagere skulle kjøre Bicycletter med almindelig Udvexlingssystem.
3. Løbet foregaar over en Distance af ½ Kilometer, og de to Ryttere, der bruge længst Tid til Kjørslen, erholde hver en af Skyttelavet udsat Præmie
4. Rytterne skulle følge en dem forinden Løbet anvist Bane, og Afvigelser fra denne, saavel som hvis Cyclen vælter, eller Rytteren berører Jorden med Benene, har til Følge, at den Paagjældende betragtes som udgaaet af Løbet. Nærmere Anvisning gives ved Starten.

Æbødigst **Bestyrelsen.**

Vi er Brødre alle —.

Det ses af Præmielisten for dette Løb, at Kommis Christensen, der senere blev Købmand i Sindal, samt Malermester Adolph Andersen var nogle vældige Riddere af den langsomme Sport; de tog i hvert Fald den længste Tid til Kørselen

Endvidere præsenteres

Regler
for
den af Hjørring og Omegns broderlige Skyttelav arrangerede
Ringridning for Cyclister.

1. Hver Deltager betaler ved Indmeldelsen 50 Øre.
2. Hver Rytter har Adgang til i Rækkefølge at forsøge at tage Ringen 6 Gange, og de to Ryttere, der have flest tagne Ringe, erholde hver en Præmie Have flere lige mange, foretages der mellem dem fornyet Prøve ved Ridning 3 Gange, indtil Præmierækken er bestemt.
3. Galgen, hvori Ringen hænger, skal Deltagerne passere med en Fart, der forud anvises dem og skal være ca. 2 Miles Fart i Timen. Tager Rytteren Ringen, naar han kjører langsommere, kunne Dommerne diskvalificere ham.
4. Den Lanse, hvormed Rytterne tage Ringen, skal af dem holdes paa Midten og saaledes, at den holdes fuldstændig frit.
5. Beholder Rytteren ikke Ringen paa Lansen, men taber den, betragtes den som ikke taget.

Bestyrelsen.

Og hvad mener man om følgende lille Rundskrivelse:

Flere af „Skyttelavets" Medlemmer har henstillet til Bestyrelsen at lade opkræve 1 Kr hos indtil 20 af de Medlemmer, der var til Stede i Gaar, da Uheldet med Værtshusholder Chr. Andersens Vogn indtraf, og derefter lade en Isenkræmmer sende ham Porcellæn og Glastøj for Pengene. Bestyrelsen efterkommer gjærne Anmodningen, men beder iøvrigt Medlemmerne om at betragte denne extra Udskrivning som noget, der ikke bør komme til offentlig Kundskab

11./8. 1896.

P. B. V.: **K. Pedersen.**

Hs. Majestæt Kong Eske samler Folket om sig.

Følgende ses at have efterkommet Bestyrelsens Anmodning:

K. Pedersen 1 Kr, Anton E. Reventlov 1 Kr, H. Dencker 1 Kr, Søren Nøhr 1 Kr., R Sørensen 1 Kr, Detaillist Chr. Nielsen 1 Kr, J. P. Kristjansen 1 Kr, Hans A. Kristjansen 1 Kr, N. Frederiksen 1 Kr, N. Thomsen 50 Øre, Smed Mathiasen 1 Kr., Guldsmed Nielsen 1 Kr, Smed Ths. Larsen 1 Kr.

Maaske nogle af de ældste Brødre kan give lidt nærmere Oplysninger om, hvorledes dette „Uheld" er sket??

— Vi har nævnt de billige Priser paa Sølvtøj og Madvarer. Hvad den øvrige Ammunition angaar, ses det, at den ejheller var ret kostbar. Der foreligger fra Smed Mathiasen en Regning: Støbt 1050 Kugler — Kr. 5,25! Man lavede altsaa Kuglerne selv, og selv om Mathiasen ikke ogsaa skulde skyde dem ud alle, saa var han dog Mand for at ekspedere en Del af dem. Og det er han jo endnu, skønt han for Tiden er Laugets ældste Medlem

I 1898 blev den nuværende Skytteplads vest for Statsbanen ved Sct. Knudsby købt og sat paa Aktier — eller Partialobligationer — blandt Medlemmerne. Pladsen blev købt af daværende Fabrikant Ths. P. Nielsen for 1800 Kr., men inden den blev tilplantet og istandgjort, blev den jo noget dyrere. Nuværende Medlemmer af Lauget vil være den daværende Bestyrelse taknemlig for dette Køb, der har skaffet Brødrene megen Hygge og Glæde i Aarenes Løb

Dejligt Sølvtøj.

Bestyrelsen omgaas jo med Planer om at opføre en Pavillon derude. Sagen har ofte været til Behandling ved Møder og Generalforsamlinger. Endnu er den ikke ført ud i Livet; men det er sikkert alle Skyttebrødres stille Haab, at den snart maa blive det. Pladsen passes iøvrigt for Tiden af Plantør Jensen, Bagterp, og har været under hans Omsorg i en Del Aar.

— I 1899 var Foreningens Regnskab som Følge af Ejendomskøbet blevet ikke saa lidt større end de foregaaende Aar. Status balancerede med 4860 Kr. 96 Øre, og der var saagar et Overskud paa 530 Kr. 20 Øre.

— Inden vi forlader de gamle Minder, vil vi citere det Gavebrev, hvorved det forrige Skyttelaug overleverede visse Ejendele til den nuværende Forening. Brevet er i Laugets Eje og lyder saaledes:

Nu har Heitmann overtaget Regeringens Førelse.

Et Par af Medejerne af det tidligere Skyttelaugs Materiel henstiller herved til samtlige Medejere, at overlade det ophævede Laugs to store Kanoner samt dets Fuglekongeemblem — en forgyldt Sølvørn i Kjæde — uden Betaling til det nylig oprettede broderlige Skyttelaug, paa følgende Betingelser:

Saafremt det nye Laug ophører at bestaa, skulle Gjenstandene leveres tilbage til de nuværende Ejere, og saafremt ingen af disse til den Tid er ilive eller opholder sig her i Byen, skulle de afleveres til „Vendsyssels historiske Museum". Forslaget motiveres ved, at saavel Emblemet som Kanonerne ere f o r æ r e d e det ophævede Skyttelaug; de Sidstnævnte paa den udtrykkelige Betingelse, at de, saafremt Lauget ophørte at bestaa, skulde opbevares heri Byen, og gratis overlades et Skyttelaug eller lignende Selskab, naar et saadant atter en Gang blev

stiftet i Hjørring, med Forpligtelse til aldrig at lade dem komme bort herfra, da de t o G a n g e vare indstrandede her paa Kysten. De ærede Medejere, som tiltræde Ovenstaaende, bedes underskrive nedenfor. Dokumentet vil blive opbevaret i „Vendsyssels historiske Museum"s Arkiv.

Undertegnede Medejere indvillige herved i Afstaaelsen af omskrevne Gjenstande paa de nævnte Betingelser.

Hjørring, den 11te Juli 1895.

Lønborg Friis. Vilh. Nielsen. S. Jensen. A. C. Mathiasen.

Det broderlige Skyttelaug i Hjørring erkjender herved at have modtaget Emblemet og de to Kanoner paa omstaaende Betingelser.

Dat. ut.sup.

I Bestyrelsen:

Søren Nehr. Carl Jensen. R. Sørensen. K. Pedersen.

Med Aarhundredskiftet er Skyttelaugets mest bevægede Tid forbi. Nu er man kommen ind i faste Rammer, efter at man med Sagfører Pedersen (Thingsig) i Spidsen som den altdrivende Kraft har prøvet sig frem til den sikre Basis. Brydninger har der været, og paa Udmeldelser har det ikke manglet. Alle Storme brast dog paa den Klippe af godt Humør, som Lauget egentlig var, og omsider kom det ind i det faste Leje, hvor det egentlig har gaaet siden. Der er derfor heller ikke meget at berette om de nyeste Tider af Foreningens Historie, idet den i alle disse Aar har arbejdet støt og sikkert efter en bestemt Plan.

Linierne for de senere Aar kan passende trækkes op saaledes:

Den ø k o n o m i s k e Side af Sagen. Den 30. Marts 1903 besluttedes det at optage et Laan i Sparekassen paa 1500 Kr. mod 1. Prioritet i Foreningens Ejendom. Laanet skulde bruges til Indfrielse af Veksler, man havde med Diskontobanken, og var egentlig vedtaget allerede i 1898, men ikke før ført ud i Livet.

I 1906 vedtog man „paa Grund af den økonomiske Situation" ikke at udbetale det stipulerede Udbytte af 4 pCt. af Aktiernes (Partialobligationernes) Paalydende. Samtidig enedes man om at indlede Forhandling med Aktieejerne om en eventuel Ordning saaledes, at der aarligt blev tilbagebetalt nogle Beløb efter Lodtrækning. Aaret efter ses det, at de første to Obligationer blev udtrukne. Man maatte endvidere til Sparekassen for at bede om Udsættelse med Afdrag paa Gælden til denne; Gælden var i Løbet af 3 Aar nedbragt med 300 Kr.

I 1909 har man antagelig ment at være bleven mere velhavende, eller ogsaa har man tænkt sig ad nye Veje at kunne blive det. Skyttelauget er nemlig paa dette Tidspunkt begyndt at spille i Lotteriet — paa 1/4 Seddel.

I 1913 vilde man atter til at spare — paa Afdragene. Da vedtoges det nemlig fremtidig kun at afbetale 100 Kr. paa Gælden aarligt.

Bestyrelsen. Den 30. April 1904 vedtoges det at udvide Bestyrelsen fra 5 til 7 Medlemmer. Den 30 April 1907 nægtede Hr. N. Th. Nielsen at modtage Genvalg, og til Formand i hans Sted valgtes Redaktør Lønskov. I 1909 rejste Lønskov til Grenaa, og Formandspladsen overtoges, efter at man forgæves havde anmodet Bankdirektør Brandt om at modtage Hvervet, af Købmand Jens Nielsen Et Aar senere afløstes Hr. Nielsen af Murermester Chr. Thomsen. I 1914 valgtes Guldsmed Hassing til Formand. Han sidder der, som bekendt, endnu.

Fhv. Apotheker,
afdøde Direktør N. Th. Nielsen.

I N. Th. Nielsens Tid lægger man Mærke til, at Forhandlingsprotokollen er ført særlig pertentlig og nøjagtig.

Af Medborgere, der i et længere Spand af Aar har virket i Bestyrelsen, kan nævnes Mænd som Chr. Nielsen, der først traadte ud i 1914, Købmand Quist, der sidder i sin 2den Periode, Malermester Chr. P. Christensen, Møllebygger Kristjansen og Kreaturhandler Wulff, der ogsaa er med for 2den Gang.

Pavillonspørgsmaalet. Ja, dette Spørgsmaal har i mange Aar været Laugets Smertensbarn. Allerede den 3. Maj 1905 fremdrog Hr. J. P. Kristjansen Tanken om at bygge en Pavillon. I 1909 blev fremlagt Tegning og Overslag til en saadan, og det vedtoges at søge Beværterbevilling samt at spørge Sparekassen, om den vilde sætte Penge i Pavillonen. Det vilde Sparekassen ikke. Og Byraadet meddelte, at det savnede Bemyndigelse til at give Beværterbevilling. Aar 1914 sluttede man imidlertid en foreløbig Overenskomst med Hr. Restauratør Christensen (Svanelunden) om eventuel Overtagelse af Beværterskabet i Pavillonen. Og Aar 1915 meddelte Byraadet, at det vilde anbefale Bevillingen, saafremt to andre Beværterborgerskaber blev deponeret. Beværterne Ths. P. Heidemann og Enkefru Toft sluttede da Overenskomst med Lauget om Nedlæggelse af deres Borgerskaber — for en ringe Godtgørelse. Der var dog een Betingelse til for Anbefalingen, den nemlig, at de offentlige Fester, der hidtil af forskellige

Foreninger var afholdt i Christiansgave, for Fremtiden skulde have Ret til at udfolde sig paa Skyttelaugets Grund. Bestyrelsen gik ind herpaa.

Der blev nu atter — af Arkitekt Vejby-Christensen — udarbejdet Tegninger og Overslag, og Pavillonen budgetteredes til at ville koste 11,000 Kr. I 1919 kom man tilbage til Sagen for Alvor, idet de dyre Tider i Mellemtiden havde holdt den nede. Men nu vilde en Pavillon koste 25—30,000 Kr. — mindst. Der blev holdt en ekstra Generalforsamling, hvor det, paa Trods af Bestyrelsen, vedtoges at bygge; men paa den ordinære Generalforsamling kort efter faldt Vedtagelsen ved 2. Behandling.

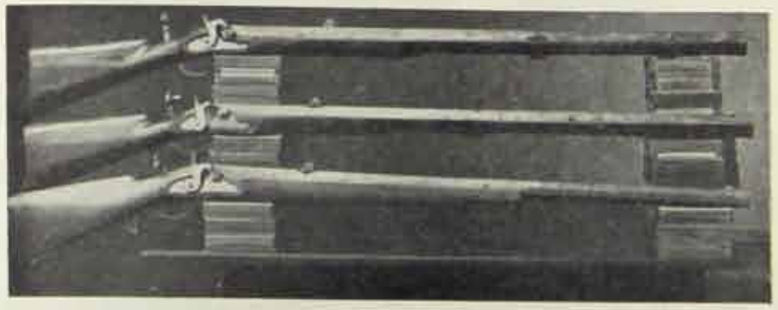

De gamle Muskedonnere.

Omtrent ved samme Tid paabegyndte Bestyrelsen en Aktietegning til Pavillonen for om muligt ad denne Vej at naa fremad. En Del Aktier blev ogsaa tegnet. Men Sagen hviler nu paany.

Om Virksomheden iøvrigt er der dette at sige, at det i 1905 var paa Tale at henvende sig til Naboselskaberne for i Fælles med disse at arrangere Skydninger. Hvorledes det er gaaet med Henvendelsen, ses ikke af Protokollen.

I 1907 arrangerede man 2. Paaskedag Koncert og Bal for Laugets Medlemmer. Paa Fastelavns Mandag havde man i gamle Dage altid arrangeret en Del Løjer og Langkaal.

I 1908 oprettedes ny Kontrakt med Amtsskytteforeningen om dennes Ret til at benytte Skyttepladsen. Kontrakten gælder for 25 Aar, forsaavidt Lauget stadig eksisterer. Det var dog i 1911 ved at komme til Brud, idet der var Tale om, at Amtsskytteforeningen, paa Grund af Hørbybanens Anlæg, maatte flytte. Lauget paastod sig da tilkendt en Erstatning af 1000 Kr. Uvejret drev imidlertid over.

I 1918 bortloddede Foreningen en Byggegrund ved Kragestrand, skænket af Hr. Jens Ervø. Grunden vandtes af Grosserer Mørup paa Nr. 1148.

Endelig maa Beværterforholdene have et Par Linier. Man har altid haft vanskeligt ved at faa Beværtningstelt ud paa Pladsen ved de mindre Skydninger. I 1906 sluttede man Overenskomst med Hr. L. Jensen, den Gang „du Nord", senere „Hafnia", paa 5 Aar; Jensen skulde yde 75 Kr. aarligt i Afgift. I 1910 var der imidlertid kommen en Kurre paa Traaden, og Jensen udeblev med sit Telt. Lauget truede med at forlange Erstatning, men ordnede sig saa uden videre med Hr. Rasmussen, der senere overtog „du Nord".

Købmand Chr. Nielsen.

Smedemester A. C. Mathiasen.

To af dem, der trak et stort Læs.

Samtidig forlagdes Bestyrelsens Møder til Centralcafeen, hvor Hr. R. boede, ja, et Aar maatte man ogsaa forlægge Salonskydningen, idet „du Nord"s Sal blev lejet ud til andre; man skød da til Skive i Johan Jensens Sal. Omtrent paa samme Tid var der noget i Vejen mellem Lauget og Beværterforeningen; man kunde ikke enes om Afgiften. Hr.

Laugets nye Fane.
Paa den modsatte Side bærer Fanen Hjørring Vaaben. Farven er Dannebrog med Indskrift i Guld.

Fru Stationsforstander Bonde,
der har haft Førerskabet i Damernes Fanekomité.

Rasmussen blev da Enebeværter ogsaa ved Fugleskydningen. I 1911 blev man dog atter enige. I de senere Aar har, som bekendt, Fru Rasmussen, efter sin Mands Død, været Laugets Vært

— Aar 1920 har en Damekomite, bestaaende væsentligst af Fruerne Bonde, Hassing og Dinesen, ved Hjælp af en Indsamling skænket Lauget en Fane. Den skal indvies ved Jubilæumsfesten. Det er en Dannebrogsfane med Laugets og Byens Vaaben.

— — —

Som Slutning paa dette ret statistiske Overblik over den nyere Tid — og som en Kompliment til de Lauget nærstaaende Damer — hidsættes en Sang fra 1915, forfattet til de Skønnes Pris:

For Damerne.

1915.

Aa kære Vatten — aa kære Ve.

Velkommen her i den grønne Lund,
Vi byder Damerne de skønne.
Vi kedet har os i Bund og Grund
Ved Festen uden jer, i ømme
At reformere er Hassing kært,
Men Dameformer, nej, han sir la' vær'.
Smukke de er –
Som de skal vær'
Her vil han ikke reformere.

I tvende Dage vi sled og skød
For denne Fest med jer at holde.
Og derfor skal I nu være sød'
Og ingen Kvaler os forvolde.
Hvad Kødet kosted — aa pyt med det.
De dyre Tider — aa hold Mund med det.
Spis nu kun væk
Uden det Præk
Om Penge og om, hvad det kosted.

Til næste Aar skal I skyde med,
Naar Valgene er overstaaede.
Saa faar I hver et Rekylgevær,
Det var jo saadan, Klaus han spaaede
Vi Mænd vi sidder bagved og ser til
Og faar en Sjus, mens Mutter skyde vil.
Fatter kan godt
Drikke lidt flot;
For Mutter, hun kan Præmien tage.

En Pavillon skal vi ha' saa flot,
Ja, den fik Hassing lavet nydelig
Men Afholdsfolkene de sagde blot:
Nej hør, nu bliver den for tydelig!
Paa Skytteplatsen maa kun Vand I faa;
Om galt skal være — Kaffe — ja, lad gaa.
Væk med det Sprut,
Damer, nu slut
Jer til, saa Manden holdes ædru.

Men Kiv og Strid, væk med det i Dag,
Vi vore Damer her vil hylde.
Det er jo Jer, der gir' Livet Smag,
Vi kunde gerne Jer forgylde.
En Skaal med os vil I ej forsmaa,
Vi fatter Glasset, alle op at staa!
Og saa til Slut
Kraftig Salut:
Et længe leve vore Damer!

T. P.

Skyttelaugets Kongerække gennem 25 Aar.

1895: A. C. Mathiasen.
1896: Joh Christensen
1897: N. P. Bøjer.
1898: F. F. Michelsen, Høivælde
1899: Chr. Jacobsen.
1900: Eske Andersen
1901: Distriktslæge Jacobsen
1902: H P Hansen
1903: P. D Bech
1904: H. P. Hansen
1905: Chr. Sørensen, Holtegaard
1906: Marius Jensen
1907: J Kjølbye, Sindal
1908: Chr. Jørgensen
1909: Chr. Jensen.
1910: J. A. Møllmann.
1911: Chr. Lauritsen
1912: Otto Thomsens Enke
1913: G Bülow.
1914: Ths. Heitmann.
1915: Chr. Jørgensen.
1916: H. Chr Vølund.
1917: K. Kristiansen, Sejlstrupgaard
1918: Carl J. Jacobsen, Nørre Sundby.
1919: Chr. H Nielsen.

Laugets Veteraner.

Medlem i alle 25 Aar har følgende Herrer været:

Savværksejer J. P. Kristjansen.
Partikulier Chr Nielsen.
Snedkermester Chr. Jacobsen.
Direktør N. Th. Nielsen.
Fabrikant A. F Heidemann
Hotelejer L. Jensen, „Hafnia".
Fabrikant Henning Kragh.
Smedemester A. Chr. Mathiasen.
Smedemester Søren Jensen.
Malermester Chr. P. Christensen
Sagfører S. Jensen.
Slagtermester Chr. Nielsen.
Guldsmed N. V. Nielsen.
Sagfører K. Pedersen Thingsig,
nu Æresmedlem.
Afdøde Proprietær F. Michelsen, Højvælde,
var ogsaa Æresmedlem.

Lauget har pr. 1. Juli 1920 ialt 242 Medlemmer.

To gode Mænd, der ogsaa har været knyttet til Skyttelauget i 25 Aar, ganske vist under en lidt anden Form, er Rebslager T. C. Hansen og fhv. Vægter Lars Boesen, der har gjort — og endnu gør — Tjeneste paa Skydebanen.

Her ses den gamle
Pipfugl.

Kbmd. Chr. Quist.

Direktør Lüdemann.

Malerm. Andersen

Guldsmed Hassing.

Kreaturhandl. Wulff.

Savværksejer
Kristjansen.

Klejnsmed Petersen.

Laugets nuværende Bestyrelse.

En Hilsen fra Laugets første Formand.

Det bedste kommer ofte tilsidst. Her er en Hilsen fra Laugets første Formand:

Sagfører K. P. Thingsig.

Hvis man for 25 Aar siden boede i Vendsyssels Hovedstad og havde Passion for den ædle Sport, der hedder Skydning, var man ilde stedt; thi til den Sportsgren kendte man intet deroppe. Det vil sige, man levede kun paa Minderne. For der havde fordum været skudt i Hjørring. Der gik endda sære Frasagn om helt fornøjelige Skydedage i et gennem mange Aar eksisterende Skyttelaug, og for Aar tilbage havde der ogsaa været en livskraftig Skyttekreds. Men nu var alt hensygnet.

Selvfølgelig fandtes der paa det Tidspunkt mange Mennesker i Hjørring, som nødvendigvis maatte have Interesse for Skydning, og til dem hørte ogsaa Underskriveren heraf. Da der derfor en Dag som Udslag af denne Interesse fandtes en Annonce i et Hjørringblad, hvor Medinteresserede anmodedes om at gøre fælles Sag for at faa pustet Liv i Skyttebevægelsen, meldte jeg mig straks, og Resultatet blev foreløbig Dannelsen af Hjørring og Omegns broderlige Skyttelaug, for hvilket jeg havde den Ære at blive første Leder.

Om Laugets første Levesar, hvor jeg var interesseret Deltager, er der kun godt at sige.

Der meldte sig straks mange Medlemmer, saa man hurtigt havde

Skydningen i Gang. Fra det hensovede Skyttelaug havde man arvet baade Salut-Kanoner, en Sølv-Æreskæde og et Par ærværdige Muskedonnere, som man dog snart fik Lyst til at erstatte med lettere haandterlige Riffler. Som Skydeplads havde man maattet ty til Christiansminde Plantage — det den Gang saakaldte „Hullet" — og man havde her en god Plads for Skydningen og de Sommerfester, hvormed man straks begyndte at ledsage den aarlige Fugleskydning.

Der kom straks overordentlig mange Mennesker til disse Fester, og man ser Bevis herpaa ved et Billede fra en „Ringridning for Cyklister", et af Numrene fra en saadan Sommerfest.

Men det kneb med Raadigheden over denne Skydeplads. Der skulde tages Hensyn til Ejerens Afgrøde, og der var ogsaa andre Hindringer at overvinde, idet der fra Kredse, som slet ikke mente, at Pladsen om Søndagen maatte bruges til noget saa letsindigt som Skydning, blev rettet alvorlige Henstillinger til Ejeren, og snart stod Skyttelauget uden Skydeplads.

Men det var et Held for Lauget.

Thi den Knude var til at løse. Ganske vist var Laugets Bestyrelse til at begynde med ked af Situationen, og jeg erindrer, at jeg i min Vaande gik til Branddirektør Koch, daværende Formand for Byraadets Mark- og Vejudvalg, og spurgte ham, om Lauget ikke kunde faa Lov til at anlægge Skydebane med Volde paa den af Byraadet erhvervede nye Markedsplads. Men heldigvis sagde Koch bestemt Nej, idet han imidlertid samtidig gav mig det gode Raad: Gaa De hellere op til Jernstøberen (Thomas Nielsen), hos ham kan De faa Jord til herlige Skydebaner. Jeg fulgte straks dette gode Raad og gik op og fik Jorden paa Haanden. Men for at faa det Stykke, som nu anvendes til Skytteplads, maatte jeg købe det ved Siden af liggende Areal, der var dobbelt saa stort, thi han vilde sælge alt, hvad der laa Vest for Jernbanen, samtidig.

Men da Prisen var ret billig — 300 Kr. pr. Td. Land — (Skyttelauget fik endda en lille Td. Land oven i Handelen) nærede jeg ikke Betænkelighed ved at arbejde for Købets Gennemførelse. Men Pengene skulde jo skaffes, og vi maatte se blandt Medlemmerne at lave et „Andelsforetagende" ud af det. Dette lykkedes imidlertid, jeg tror endda paa en enkelt Eftermiddag, idet Medlemmernes Interesse viste sig at være stor nok, og vi fik endda saa mange Penge samlet, at vi fik Raad til Kulegravning og Beplantning af Arealet straks. For Arbejderne hermed havde vi selvfølgelig en værdifuld Støtte i Plantningssagens trofaste Forkæmper i Vendsyssel, Konsul Jørgen H. Nielsen, der tog denne Side af Sagen i sin Haand. Og saa havde Lauget en fortræffelig Skydebane og Festplads.

Men samtidig skal det ogsaa have Æren for at have pustet nyt

Liv i den hensygnede Skyttebevægelse. Thi Livstegnene viste sig straks, da vi havde denne Bane. Ganske vist var denne for kort for de almindelige Kapskydninger. Men herfor var der Raad, idet man foreløbig ved Lejemaal fik overdraget de nuværende Maalbakker, og jeg som Ejer af den mellemliggende Jord kunde paalægge denne Forpligtelse til at taale Skydning over den. Nu har Skyttekredsen jo erhvervet Ejendomsret over de paagældende Arealer. Det var daværende Redaktør af Hjørring Amtstidende, Chr. Reventlow, som særlig var virksom for Genoprettelsen af Skyttekredsen.

Kan der nu end findes dem, som vil sige, at Skyttelauget skulde have beholdt sin Plads for sig selv og ikke have ladet Skyttekredsene faa saa megen Raadighed over den, saa skal Skylden herfor lægges paa Laugets daværende Bestyrelse. Den saa saaledes paa det, at det var en Skam, at en By som Hjørring stod udenfor den da ret livlige Skyttebevægelse, fordi den ikke kunde finde en Øvelsesplads. Og de nulevende af denne Bestyrelse bevarer sikkert endnu en Følelse af Glæde over, at de har kunnet lade Lauget være Banebryder for en levedygtig Skyttekreds i Hjørring, og over, at man kan have Fornøjelsen at byde de store Amtsstævner en lun Plads i denne By, som de tidligere i mange Aar maatte gaa udenom.

Naar jeg ellers skal sige lidt om Skyttelaugets første Leveaar fra den Tid, jeg var dets Formand, vil jeg ikke sige for meget, naar jeg fremhæver denne Periode som rig paa mange lyse Minder. Der var straks livlig Tilgang af Medlemmer, og Laugsaanden blev fra Begyndelsen slaaet fast: at her var et Sted, hvor Byens Borgere uden Hensyn til, om de i det daglige Liv i Sind og Skind ikke var af samme Støbning, for en liden Stund kunde glemme Skillepunkterne og fejre en fornøjelig Fællesfest om Bøsserne. Og denne Laugsaand skal nok holde, fordi den alle Dage har en Mission i et Samfund og særlig i et Samfund, der er begrænset af en lille Købstads Mure.

Paa den anden Side skal det ikke skjules, at man ikke lige straks i Hjørring godkendte den nyopdukkende „Laugsaand". Der var Folk — baade ældre og unge — som syntes, at det var for letsindigt, at man i Hjørring ligesom i andre Byer vilde skyde til Fuglen og feste i hele to Dage.

Og det kan siges, at adskillige af Byens „Bedsteborgere" tøvede lidt med at slutte sig til Lauget, der straks havde god Tilslutning af den gode jævne Borgerstand. Men ogsaa denne Modstandsskanse blev taget. Jeg husker tydeligt Krigslisten, som Skyttelauget benyttede. Det var paa det Tidspunkt mindre godt med Tilslutningen til de af Højrepartiet arrangerede Grundlovsfester i Plantagen, og Lauget havde paa en saadan Dag arrangeret en Skiveskydning i Hullet. Men man skulde

slutte Dagen med Spisning og Bal i Svanelunden, og det var ingenlunde Meningen at kollidere med Grundlovsfesten.

Om Formiddagen — man maatte den Gang skyde om Formiddagen paa Helligdage — kom imidlertid et af Laugets trofaste Medlemmer, nu afdøde Apoteker N. Th. Nielsen, ud paa Skydepladsen som Sendebud fra Grundlovsfestkomiteen og fortalte, at den var gruelig gal med Festmiddagen ved Grundlovsfesten, for der var ikke tegnet andre end Festkomiteens Medlemmer, Resten skulde til Skyttemiddagen. Nu vilde han foreslaa, at Laugets Medlemmer med Damer spiste sammen med Komiteen i et Telt i Plantagen i Stedet for i Svanelunden — det var samme Vært — og da Apoteker Nielsen jo havde særlig gode Betingelser som Mægler og var Laugets gode Ven, maatte vi selvfølgelig gaa ind paa hans Forslag; men samtidig maatte han sluge nogle ikke uvæsentlige Krav fra vor Side.

Vi forlangte, at der ikke maatte holdes politiske Taler ved Bordet, at alle Komiteens Medlemmer skulde indmelde sig i Skyttelauget og ved Festen om Aftenen bære Laugets Emblem, ligesom et af de nye Medlemmer skulde holde Festtalen for Skyttelauget. Dette Hverv skilte Fabrikant Sophus Thomsen sig overordentlig godt fra. Festmiddagen, der paa den Maade fik meget stor Tilslutning, forløb meget fornøjeligere end ved de nærmst foregaaende Grundlovsfester, og fra dette Øjeblik talte Lauget ogsaa adskillige af Byens „Spidser" blandt sine Medlemmer.

K. P. Thingsig.

Laugets nuværende Emblem.